

FÖRVALTNINGSUTSKOTTETS UTLÅTANDE 21/2010 rd

Regeringens proposition till riksdagen om stats- budgeten för 2012

Till finansutskottet

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 13 oktober 2011 regeringens proposition om statsbudgeten för 2012 (RP 59/2011 rd) till finansutskottet för beredning.

Förvaltningsutskottet har med stöd av 38 § 3 mom. i riksdagens arbetsordning beslutat lämna ett utlåtande inom sin behörighet till finansutskottet.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- statssekreterare Tuire Santamäki-Vuori, finansråd Asko Lindqvist, budgetråd Jouko Narikka, konsultativ tjänsteman Arto Salmela och konsultativ tjänsteman Hannele Savioja, finansministeriet
- kanslichef Ritva Viljanen, räddningsöverdirektör Pentti Partanen, avdelningschef Kauko Aaltomaa, biträdande chef, konteramiral Matti Möttönen, migrationsdirektör Sirkku Päivärinne och ekonomidirektör Jukka Aalto, inrikesministeriet
- polisöverdirektör Mikko Paatero, Polisstyrelsen
- direktör Hannu Lappi, Tullstyrelsen

- projektledare Johanna Hakala, Nödcentralsverket
- direktör Kaarina Koskinen, Migrationsverket
- biträdande chef Tero Kurenmaa, Centralkriminalpolisen
- polistråd, chef Kari Rantala, rörliga polisen
- biträdande chef Olli Kolstela, skyddspolisen
- överdirektör Tapio Lappi-Seppälä, Rättspolitiska forskningsinstitutet
- stabschef, förvaltningsdirektör Ara Haikarainen, polisinspektionen i Helsingfors
- chefekonom Juhani Turkkila, Finlands Kommunförbund
- ordförande Antti Palola, Löntagarorganisationen Pardia rf
- chef Päivi Niemi-Laine, Förbundet för den offentliga sektorn och välfärdsområdena JHL rf
- förhandlingschef Markku Nieminen, Förhandlingsorganisationen för offentliga sektorns utbildade FOSU rf
- ordförande Yrjö Suhonen, Finlands Polisorganisationers Förbund rf.

Dessutom har skriftligt utlåtande lämnats av

- Helsingfors förvaltningsdomstol
- samkommunen Kainuun maakunta
- Helsingfors stad
- Salla kommun.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Motivering

Allmänt

Utskottet fokuserar i utlåtandet bara på de viktigaste av de frågor inom sitt omfattande behörighetsområde som har anknytning till budgetpropositionen. Det som bekymrar utskottet mest är den kommunala ekonomin, pengarna till polisen och anslagen för de löner som behövs för att staten på behörigt sätt ska kunna fullgöra sina uppdrag. Som en viktig detalj vill utskottet peka på hur mycket asylprocessen sammantaget kommer att kosta om inte Helsingfors förvaltningsdomstol garanteras bättre förutsättningar att utföra sitt arbete. Finlands offentliga finanser står på det hela taget inför stora problem som i mångt och mycket beror på olika internationella faktorer. Det här påverkar också möjligheterna att avsätta pengar för uppgifterna och verksamheten inom offentlig sektor. Allmänt taget kan man säga att det gäller att hålla fast vid en sträng utgiftsdisciplin då läget är sådant det är.

Kommunekonomin

Generellt sett var den kommunala ekonomin relativt god 2010 och kommer att vara det också i år. Skatter har i år redovisats till ett större belopp än väntat. Den allmänna ekonomiska utvecklingen återspeglas självfallet i kommunekonomin och de offentliga finanserna över lag. Dessutom kommer kommunerna också senare att utsättas för ett starkt utgiftstryck främst beroende på att befolkningen åldras. Balansen i den kommunala ekonomin påverkas mest av ökande omkostnader. Om kommunerna under en längre tid lyckas hålla omkostnadsökningen på en nivå som inte överskrider fyra procent, kan en skälig balans upprätthållas även de närmaste åren.

Årsbidraget, som anger hurdan finansieringsläget är i kommunen, bedöms vara stort nog för att täcka avskrivningarna 2012. Kommunernas skuldsättning har ökat men ännu inte till en internationellt sett exceptionellt hög nivå. Lånepengar har använts för att bygga upp service och investeringsnivån kommer förmodligen att ligga

ganska högt också nästa år, över fyra miljarder euro på årsnivå. Kommunalskattesatsen har stigit rejält under de senaste åren, och det gör det svårt att balansera upp ekonomin genom att höja skattesatsen trots att det fortfarande finns ett tryck på en högre skattesats.

Utsikterna för den kommunala ekonomin varierar från kommun till kommun. Till faktorer som påverkar statsandelarna hör befolkningsstrukturen och avstånden i kommunen. Skatteinkomsterna igen påverkas av bl.a. näringsstrukturen och sysselsättningsutvecklingen. Differenteringen inom kommunekonomin fortsätter. Å ena sidan små kommuner och å andra sidan kommuner med ett stort beroende av samfundsskatteinkomster är känsliga för omvärldsförändringar.

Skatteinkomsterna och statsandelarna väntas årligen öka med i snitt 3,4 procent under de närmaste åren. De statsbidrag som omfattas av bas-servicebudgetöversikten kommer 2012 att ökas med totalt 368 miljoner euro. Statsbidragen till kommunerna uppgår till totalt 10,463 miljarder euro nästa år. Statsandelarna ökar bl.a. på grund av indexhöjningar, den lagfästa justeringen av kostnadsfördelningen och kompensationer för skatteinkomstbortfall. Å andra sidan minskar de på grund av att statsandelarna för basservicen tillfälligt skärs ner med 631 miljoner euro för att balansera upp statsekonomin och på grund av enstaka inbesparingar.

En bidragande orsak till att samfundsskatteinkäkterna fortsatt att öka är att kommunernas andel av dem temporärt höjdes med tio procentenheter 2009—2011. Utskottet ser positivt på att den höjda utdelningen förlängts till 2012 och 2013. Denna höjning med fem procentenheter betyder ett tillskott på 260 miljoner euro i kommunernas skatteutfall.

I början av nästa år lyfts fastighetsskatten ut ur systemet för utjämning av statsandelar, som grundar sig på kommunernas skatteinkomster. En summa motsvarande förändringen i utjämningen dras av kostnadsneutralt från statsandelarna för basservicen. Utskottet noterar att ef-

fekterna av förändringen i utjämningen varierar stort mellan kommunerna. Det största tillskottet för en enskild kommun är 640 euro och den största förlusten 114 euro per invånare.

Kommunekonomin är en del av den offentliga ekonomin och kommunerna är vid sidan av staten en viktig aktör när det gäller att få balans i den ekonomin. Under nuvarande ekonomiska utsikter är det viktigt att kommuner och samkommuner håller fast vid en sträng utgiftsdisciplin och stöder goda förfaranden och innovation för att förbättra verksamhetsresultatet. Samtidigt gäller det att hålla ett öga på hur förhållandet mellan stat och kommun utvecklas.

I dagens ekonomiska läge bör man vara ytterst restriktiv med att ge kommunerna nya uppgifter. Om kommunerna ges nya uppgifter eller om de nuvarande uppgifterna utvidgas, bör staten i enlighet med regeringsprogrammet delta i finansieringen av dem med mer än hälften av de faktiska kostnaderna.

Kommunreformen i regeringsprogrammet avser att ta tag i de stora frågor som beskrivits ovan. I kommunreformen ingår en översyn av statsandelssystemet och en totalreform av kommunallagen. Regeringens kommunreform bör genomföras för att kommunerna ska kunna garantera invånarna tillgång till tjänster enligt baserviceprogrammet.

Den interna säkerheten

Polisen. Enligt budgetpropositionen för 2012 ökas anslaget för polisens omkostnader med 699,9 miljoner euro. Det är omkring 3 miljoner euro mer än vad som anvisats för 2011. Ökningen består i första hand av ett tillskott på 5,6 miljoner euro för bekämpning av ekonomisk brottslighet och svart ekonomi och ett tillskott på 5 miljoner euro för att anställa nyutexaminerade poliser. Sparåtgärderna i regeringsprogrammet innebär att det skärs med sammanlagt 7,2 miljoner euro i polisens anslag för 2012.

Enligt information till utskottet är storleken på anslaget i budgetpropositionen för 2012 av den klass att polisen tvingas spara när kostnadsnivån stiger och lokalhyrorna och tjänsteupphandlingen tenderar bli dyrare.

I och med att personalkostnaderna utgör ca 80 procent av polisens omkostnader återspeglas anslagsläget ofrånkomligen också i personalnumreringen. Antalet polismän uppskattas vara något under 7 700 vid årets utgång.

I oktober i år gick 44 polismän arbetslösa och antalet tros stiga till ca 100 innan året är slut. I budgetmanglingen veks 5 miljoner euro extra för att hjälpa upp sysselsättningen bland poliser, men de arbetslösa kommer i varje händelse att bli fler under 2012, då 360 nya poliser utexamineras från Polisyrkeshögskolan.

Polisens personalbehov gör sig gällande hos den lokala polisen i form av å ena sidan en stor efterfrågan på polisiära tjänster i tätorter och å andra sidan tillgången över lag på poliservice i glesbygden där avstånden är långa. Polisens synlighet är ett viktigt element i det förebyggande säkerhetsarbetet. Det är angeläget att tillgången till polisiära tjänster håller minst nuvarande nivå överallt i landet framöver, understryker utskottet.

För centralkriminalpolisen är det stora problemet bl.a. hur den ska kunna hålla allvarlig och organiserad brottslighet stången och avvärja internationell brottslighet och svart ekonomi. Skyddspolisen får inte förlora det minsta av sin terrorismbekämpningskapacitet, särskilt som hotande terrorelement ryckt allt närmare våra gränser under de senaste åren. I det avseendet är det viktigt att fortsätta med den projektfinansiering på 0,85 miljoner euro, som gjort att skyddspolisens kapacitet att bekämpa terrorism förbättrats avsevärt såväl här hemma som utomlands genom det preventiva arbete som utförs av sambandsmännen vid våra ambassader. För rörliga polisens del vill utskottet särskilt lyfta fram den kamp mot svart ekonomi inom transportbranschen som förs ute på landsvägarna. Polisinrättningen i Helsingfors har med huvudstaden på sin lott särskilda uppgifter kring bl.a. stora internationella konferenser och evenemang och dessutom en del rikspolisuppgifter, t.ex. med anknytning till polisens beredskapsenhet, Karhu-gruppen. Utskottet föreslår att Helsingforspolisens skyldigheter att sköta riks- och specialuppdrag

tas ad notam när en övergripande resursplan för polisverksamheten upprättas.

Personalen inom tillståndsförvaltningen kommer 2012 att jobba på riksplanet med samma resurser som tidigare. Detta trots att arbetsbördan har ökat och fortsätter öka i takt med att tillståndsärendena sväller ut bl.a. till följd av att de biometriska passens giltighetstid förkortats och skjutvapenlagen ändrats.

Även inom polisförvaltningen försöker man förbättra produktiviteten bl.a. genom satsningar på nya informationssystem. Många produktivitetsprojekt är på gång, som projektet för att se över polisens informationssystem, projektet för ökade e-tjänster, projektet för att minska lokal-kostnaderna och ett projekt för att utveckla hela polisväsendet. Men de projekten kommer inte att ge några konkreta resultat ännu 2012 och knappast heller 2013 i någon större omfattning.

Brottsläget har varit stabilt 2010 och 2011. När det gäller strafflagsbrott räknar man med att antalet utredda fall kommer att minska tydligt 2012. Polisens ambition är att den genomsnittliga aktionsberedskapstiden vid brådskande uppdrag inte ska försämrats från i år.

Utskottet understryker att polisen måste göra en fullständig översyn av sina funktioner och använda sig av alla till buds stående medel för att förbättra effektiviteten. I det rådande ekonomiska läget gäller det också att kritiskt bedöma upphandlingar, inbegripet köp av tjänster.

Utskottet har i många sammanhang poängterat behovet av en politiskt bindande långsiktig plan för personella resurser och finansiering som utgår från polisens uppgifter (se t.ex. FvUU 18/2009 rd). I samband med den nya polislagen förutsatte riksdagen i enlighet med utskottets betänkande att regeringen utarbetar en uppdaterad långsiktig uppgifts-, resurs- och finansieringsplan för polisen och att det också görs ett åtagande att efterleva den (FvUB 42/2010 rd — RP 224/2010 rd). Antalet poliser bör, som det sägs i regeringsprogrammet, befästas på minst nuvarande nivå för hela valperioden. Möjligheterna att överföra polisiära uppgifter på andra instanser bör diskuteras inte bara när resursplanen upprättas utan också i andra sammanhang.

Polisanslagen har år efter år varit ett problem trots budgetpåslag. Därför behövs det en diskussion om hur budgeteringen och ekonomiförvaltningen kunde utvecklas. Dessutom bör det undersökas vilka konsekvenser omstruktureringarna av polisförvaltningen haft. Tanken har varit att så många polismän som möjligt ska avsättas för polisens egentliga fält- och brottsutredningsarbete.

Utskottet föreslår följaktligen att momentet för polisens omkostnader (26.10.01) ökas med 5 miljoner euro för att polisiära tjänster ska finnas att tillgå på lika villkor i hela landet och att skyddspolisen tilldelas 0,85 miljoner euro i projektfinansiering för terrorismbekämpning.

Gränsbevakningsväsendet. Utskottet noterar med tillfredsställelse att Gränsbevakningsväsendet anser sig kunna fullgöra sitt uppdrag som sig bör med anslagen i budgetpropositionen. Det har utifrån sin utvecklingsstrategi avsatt resurser för gränskontroller för att kunna hantera den ökande gränstrafiken samt för modernisering av äldre teknik för att kunna upprätthålla sin kontrollkapacitet och mobilitet. Resurserna har frigjorts genom en lättare förvaltning, gallring i ledningsstrukturen och åtstramning av den icke-prioriterade gränsbevakningen.

Tullen. Tullen tar på statens vägnar ut olika skatter till ett belopp av ca 10 miljarder euro årligen. Dessutom har Tullen en viktig roll i bekämpningen av tullbrottslighet och inte minst av svart ekonomi. Åren 2009—2011 har Tullen tvingats göra sig av med 300 årsverken för att omkostnaderna, särskilt hyresutgifterna vid östgränsen och informationsförvaltningsutgifterna, stigit. Det strukturella underskott på ca 4 miljoner euro som uppstått årligen efter 2005 har Tullen finansierat genom att dra ner i synnerhet på personalutgifterna. Men Tullen tror sig trots allt kunna hantera minskningen av de ytterligare 27 årsverken som ingår i budgetpropositionen.

Nödcentralsverket. Nödcentralsverket genomgår just nu en omfattande omstruktureringsarbete.

kräver en resursomallokering. Utskottet understryker att man i omställningsprocessen måste se till att personalen får den utbildning och har den yrkeskompetens som behövs och att medborgarna har tillgång till nödcentralstjänster. Utskottet kommer för egen del att bevaka nödcentralsreformen för att garantera medborgarnas säkerhet, den regionala och språkliga jämlikheten och personalens yrkeskunskap.

Asylärenden

Asylförfarandet är ett exempel på en myndighetsprocess där de olika aktörernas agerande påverkar servicekvaliteten och den totala produktiviteten. Kostnaderna för mottagningssystemet utslaget per sökande är anmärkningsvärt höga. För Migrationsverket ingår i budgetpropositionen en tillfällig ökning utöver ramen på 2,7 miljoner euro för att verket ska få anställa tillfällig personal. Med det anslaget ska verket årligen kunna fatta 4 000 asylbeslut. Däremot klarar Helsingfors förvaltningsdomstol inte av att effektivt behandla besvär mot asylbeslut. Utskottet menar att domstolen kämpar med ett ohållbart anslagsunderskott.

Utskottet föreslår att för Helsingfors förvaltningsdomstol anvisas ett extra anslag på 1,0 miljon euro för behandling av asylärenden (25.10.03).

Statens personalpolitik

Det överlag strama ekonomiska läget återspeglas även i anslagen för statens omkostnader och

personal. Därför måste produktiviteten inom statsförvaltningen förbättras bl.a. genom nya arbetsrutiner, e-processer och e-tjänster.

Utskottet har redan tidigare påpekat att man genuint måste arbeta på att förbättra effektiviteten och produktiviteten i förvaltningen. Det finns all anledning av ställa betydligt större förväntningar på det nya effektivitets- och resultatprogram än på statens tidigare produktivhetsprogram, som trots alla utvecklingsinsatser blivit ett alltför schablonmässigt personaldecimeringsprojekt. Alla åtgärder som leder till ökad interoperabilitet mellan informationssystemen inom offentlig förvaltning ligger högst upp på prioritetslistan (FvUB 34/2010 rd — RP 246/2010 rd).

Utskottet vill i det här sammanhanget helt allmänt uttrycka sin oro för att löneanslaget för den personal som behövs för att de statliga uppgifterna ska bli behörigen utförda kanske inte räcker till.

Har utläggning och annan omorganisering faktiskt gett några kostnadsbesparingen är något som absolut måste utredas, menar utskottet.

Ställningstagande

Utskottet föreslår

att finansutskottet beaktar det som sägs ovan.

FvUU 21/2011 rd — RP 59/2011 rd

Helsingfors den 11 november 2011

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Jussi Halla-aho /saf
vordf. Maarit Feldt-Ranta /sd
medl. Heikki Autto /saml
Rakel Hiltunen /sd
Reijo Hongisto /saf
Risto Kalliorinne /vänst (delvis)
Mika Kari /sd
Elsi Katainen /cent

Timo V. Korhonen /cent
Markus Lohi /cent
Outi Mäkelä /saml
Tapani Mäkinen /saml
Markku Mäntymaa /saml
Osmo Soininvaara /gröna
ers. Anne Holmlund /saml (delvis)
Ari Jalonen /saf.

Sekreterare var

utskottsråd Ossi Lantto.

AVVIKANDE MENING

Motivering

1 Kommunerna

Kommunekonomin

Enligt basserviceprogrammet gör regeringens beslut ett hål på 488 miljoner euro i kommunekonomin nästa år. Kommunernas sammanräknade årsbidrag kommer att vara mindre än avskrivningarna redan 2014. Man får gå tillbaka till 1998 för att hitta en lika brant störtstykning i den kommunala ekonomin till följd av regeringens åtgärder. Skuldsättningen kommer att accelerera inte minst i tillväxtkommuner.

Det sammantagna statsbidragsbeloppet stiger. Men några extra pengar blir det inte för kommunerna. Höjningarna sker så att säga per automatik på grund av att kostnadsfördelningen justeras vart fjärde år och att kommunerna kompenseras för skatteinkomstbortfallet till följd av skattenedsättningar och på grund av stora indexjusteringar.

Vi centerledamöter i förvaltningsutskottet anser att de samlade konsekvenserna av att statsandelar skärs ner, kommunernas andel av samfundsskatteavkastningen höjs, fastighetsskatten lyfts ut ur systemet för utjämning av skatteinkomster och staten lägger nya uppgifter på kommunerna är oskäligen och diskriminerande för många kommuner när full kompensation inte ges.

Vi föreslår att regeringen tar tillbaka sina förslag om att skära i statsandelarna, lyfta ut fastighetsskatten ur systemet för utjämning av skatteinkomsterna och höja utdelningen av samfundsskatten temporärt. Förslaget ökar statens utgifter med 365 miljoner euro, vilket Centern beaktat i sin skuggbudget.

Dessutom föreslår vi att om de föreslagna ändringarna i statsandelslagen går igenom, bör akt ges på hur kommunerna klarar av att tillhandahålla den lagfästa servicen. Kravet finns in-

skrivet även i ett färskt utlåtande från grundlagsutskottet (GrUU 12/2011 rd).

Kommunreformen

Förvaltningsutskottet konstaterar i sitt utlåtande att det gäller för kommunerna att på sikt inte tillåta kostnadsökningen att överskrida fyra procent. Enligt utlåtandet bör regeringens kommunreform genomföras för att kommunerna ska kunna garantera invånarna tillgång till tjänster enligt basserviceprogrammet.

Vi centerledamöter i förvaltningsutskottet vill påpeka att det nog gick att tygla omkostnadstillväxten i kommun- och servicestrukturreformen. Målet, en ökning på mindre än fyra procent, uppnåddes 2010.

Regeringen håller med sin diffusa och diskriminerande kommunpolitik på att spoliera kommunernas möjligheter att göra produktivitetsförbättrande reformer och bedriva ett långsiktigt utvecklingsarbete. De produktivitetshöjande insatserna som kommit bra i gång får läggas på is för många år framåt.

Regeringens enkelspåriga vägval när det gäller kommunreformen bygger på en ideologi och vision som heter koncentration. Varken statistik, vetenskaplig forskning eller erfarenheter utomlands ger stöd för att den ideologin fungerar i praktiken. Kommunexperter hävdar att regeringens policy skapar fler problem än den löser.

Regeringen har en efterbliven syn på kommunreformen. Den synen innebär en återgång till svunna tider då kommunsammanslagningar sågs som den enda reformmetoden. Det finns gott om dåliga erfarenheter till exempel av kommunsammanslagningar på 1970-talet då kommuner också tvingades till samgång. I vissa avseenden gav de inga inbesparingar alls och förbättrade inte heller servicen, utan ledde till en bestående ökning i omkostnader jämfört med andra kommuner.

Just nu sitter många kommuner och väntar på regeringens beslut om den nya kommunstrukturen och tidplanen för den. Enligt regeringsprogrammet avser man påföra kommunerna nya skyldigheter under den pågående valperioden. Det är lätt att tippa att omkostnadsökningen åter skjuter fart i kommunerna.

Vi anser alltså att regeringens kommunreform varken tryggar servicen eller förbättrar produktiviteten.

2 Utvecklingspengar för Kajaland och andra landskap

Landskapsutvecklingspengar

I budgetpropositionen har de obundna landskapsutvecklingspengarna skurits ner rejält, med ungefär en fjärdedel från i år.

Landskapsutvecklingspengarna är ett effektivt och inom vissa regioner samtidigt det enda instrumentet för att utveckla landskapet. Med de pengarna kan man få till stånd de förändringar i utvecklingspotential och konkurrenskraft som eftersträvas i regeringsprogrammet.

De har hjälpt till att skapa hävstångseffekter av stora mått. Med liten såddfinansiering och medfinansiering från kommuner och andra regionala aktörer har storskaliga saker kunnat initieras.

Landskapsutvecklingspengarna är ett redskap för att realisera potentialen i landskapsprogrammet och utveckla regionerna på frivillig väg. De är flexibla jämfört med strukturfondsfinansiering. De har gjort det möjligt att snabbt och friare än med hjälp av EU-bidrag reagera på uppdykande behov i regionerna och stödja utvecklingsidéer med potential.

Landskapsutvecklingspengar har använts i stimulanssyfte för åtgärder i landskapsprogrammet, t.ex. för att stärka innovationssystem och för att starta upp pilotprojekt när nya öppningar dykt upp och undersökningsprojekt kring färskateman innan större projekt inleds. Fokus har legat på kompetenslyft och effektivare innovationsverksamhet.

Ett av de främsta målen för regionförvaltningsreformen, som trädde i kraft vid ingången

av 2010, var att stärka de kommunförankrade landskapsförbundens roll i utvecklingen av landskapen. Projekt som finansieras med landskapsutvecklingspengar främjar idéer och behov som landskapen själva lyfter upp. Stegvisa beslut har redan fattats om att en del av landskapen ska få finansiering för stora, mångåriga projekt, också för 2012.

Om landskapsutvecklingspengarna reduceras leder det till ett oersättligt och i förhållande till beloppet mångfaldigt effektbortfall. Den nedskärning som regeringen förslår slår med alltför hård kraft mot den regionala utvecklingen i landskapen.

Vi föreslår att regeringen återtar nedskärningen i propositionen.

Kajalandets utvecklingspengar

I statsbudgeten har med anledning av förvaltningsförsöket i Kajaland avsatts utvecklingspengar för landskapet med en bredare dispenseringskala än landskapsutvecklingspengarna. Pengarna används bl.a. för att minska arbetslösheten, upprätthålla väghållningsnivån, trygga kollektivtrafiken, bedriva skogsvård och annan vård av miljön och för att underlätta för näringslivet. Pengarna har varit oumbärliga för landskapet. Mallen har också förenklat beslutsprocessen.

Regeringens förslag att på en gång skära ner Kajalandets utvecklingspengar med ungefär en femtedel riskerar sysselsättningsåtgärderna och väghållningen och hotar stjälpågående och redan avslutade projekt. En del av finansieringsobjekten blir man tvungen att finansiera som tidigare trots förslaget om nedskärningar i det totala finansieringsbeloppet.

Ta exempelvis det regionala transportstödet som är livsviktigt för transportföretag i Kajaland. Det behövs pengar även framöver för köp av kollektivtrafiktjänster för att nya bussturer inte ska behöva läggas ner.

I och med att en del av pengarna går till obligatoriska utgifter tvingar det att spara på annat håll desto mer. I praktiken blir man tvungen att snåla med pengarna för sysselsättning, syssel-

Avvikande mening

FvUU 21/2011 rd — RP 59/2011 rd

sättningsutbildning och investeringar och det betyder fler arbetslösa i Kajanaland.

Vi föreslår att anslaget för Kajanalands utvecklingspengar håller minst samma nivå som i år.

Avvikande mening

Vi föreslår

att finansutskottet beaktar det som sägs ovan.

Helsingfors den 11 november 2011

Elsi Katainen /cent
Timo V. Korhonen /cent
Markus Lohi /cent